

ΒΙΒΛΙΟ 2^ο – ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Παράγραφοι 16 – 32

Μετάφραση

ΚΕΙΜΕΝΟ

Οί δ' Ἀθηναῖοι
ὀρμώμενοι ἐκ τῆς Σάμου
κακῶς ἐποίουν τὴν βασιλέως (χώραν),
καὶ ἐπέπλεον ἐπὶ τὴν Χίον
καὶ τὴν Ἔφεσον,
καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν,
καὶ προσεείλοντο στρατηγούς
πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι
Μένανδρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον.

Λύσανδρος δ'
ἐκπλεῖ ἐκ τῆς Ρόδου
παρὰ τὴν Ἰωνίαν
πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον
πρὸς τε τὸν ἐκπλοὺν τῶν πλοίων

καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις
(τάς) ἀφεστηκυίας αὐτῶν.
Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δὲ
ἀνήγοντο ἐκ τῆς Χίου
πελάγιοι·
ἢ γὰρ Ἀσία
ἦν πολέμια αὐτοῖς.
Λύσανδρος δ' ἐξ Ἀβύδου
παρέπλει εἰς Λάμψακον
οὓσαν σύμμαχον Ἀθηναίων
καὶ οἱ Ἀβυδηνοὶ
καὶ οἱ ἄλλοι (σύμμαχοι)
παρῆσαν πεζῆ·
ἤγειτο δὲ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Οἱ Ἀθηναῖοι
ἔχοντας ὡς ὀρμητήριο τὴ Σάμο
ληηλατούσαν τὴ χώρα τοῦ βασιλιά
καὶ ἐπλεον ἐναντία στη Χίο
καὶ τὴν Ἔφεσο,
καὶ ετοιμάζονταν γιὰ ναυμαχία,
καὶ ἐξέλεξαν ὡς στρατηγούς
εκτός ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ υπήρχαν,
τὸ Μένανδρο, τὸν Τυδέα καὶ τὸν
Κηφισόδοτο.
Καὶ ὁ Λύσανδρος
αποπλέει ἀπὸ τὴ Ρόδο
παραπλέοντας τὶς ακτὲς τῆς Ἰωνίας
πρὸς τὸν Ἑλλήσποντο
καὶ με σκοπὸ τὴν παρεμπόδιση
τῆς ἐξόδου τῶν πλοίων
καὶ ἐναντίον τῶν πόλεων
ποὺ εἶχαν ἀποστατήσει ἀπ' αὐτοὺς.
Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
ἐβγαίνουν ἀπὸ τὸ λιμάνι τῆς Χίου
στην ἀνοιχτὴ θάλασσα·
γιατί ἡ Ἀσία
ἦταν ἐχθρική γι' αὐτοὺς.
Καὶ ὁ Λύσανδρος ἀπὸ τὴν Ἀβυδο
ἐπλεε παραλιακά πρὸς τὴ Λάμψακο
ποὺ ἦταν σύμμαχος τῶν Ἀθηναίων
καὶ οἱ Ἀβυδηνοὶ
καὶ οἱ ἄλλοι (σύμμαχοι)
προχωροῦσαν παράλληλα ἀπὸ τὴν ξηρὰ·
καὶ ἀρχηγὸς τοὺς

Θώραξ Λακεδαιμόνιος.
Προσβαλόντες δὲ τῇ πόλει
αἰρουῦσι κατὰ κράτος,
καὶ οἱ στρατιῶται διήρπασαν
οὔσαν πλούσιαν
καὶ πλήρη οἴνου καὶ σίτου
καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων.
Λύσανδρος δὲ
ἀφῆκε ἐλεύθερα
πάντα τὰ σώματα.

ἦταν ὁ Θώρακας ὁ Λακεδαιμόνιος.
Καὶ ἀφού ἐπιτέθηκαν στὴν πόλη
τὴν κυριεύουν με ἐφοδο,
καὶ οἱ στρατιῶτες τὴ λεηλάτησαν,
ἐπειδὴ ἦταν πλούσια
καὶ γεμάτη ἀπὸ κρασί καὶ σιτάρι
καὶ ἀπὸ ἄλλα ἐφόδια.
Ὁ Λύσανδρος, ὁμῶς,
ἀφησε ἐλεύθερους
ὄλους τοὺς πολίτες.

Παράγραφοι 20 - 24

ΚΕΙΜΕΝΟ

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι
πλέοντες κατὰ πόδας
ὠρμίσαντο ἐν Ἐλαιούντι
τῆς Χερρονήσου
ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ναυσίν.
Ἐνταῦθα δὴ ἀριστοποιούμενοι
ἀγγέλλεται αὐτοῖς
τὰ περὶ Λάμψακον,
καὶ εὐθύς ἀνήχθησαν
εἰς Σηστόν.
Ἐκεῖθεν δ' ἐπισιτισάμενοι εὐθύς
ἔπλευσαν εἰς Αἰγὸς ποταμοὺς
ἀντίον τῆς Λαμψάκου
ὁ Ἑλλήσποντος δὲ ταύτη διεῖχε
ὡς πεντακαίδεκα σταδίους.
Ἐνταῦθα δὴ ἐδειπνοποιοῦντο.
Λύσανδρος δὲ τῇ ἐπιούσῃ νυκτί,
ἐπεὶ ὄρθρος ἦν,
ἐσήμανεν
ἀριστοποιησαμένους

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
πλέοντας ἀπὸ κοντὰ
αγκυροβόλησαν στὸν Ελαιούντα
τῆς Χερρονήσου
με ἑκατὸν ογδόντα πλοία.
Εκεῖ, λοιπόν, ἐνὼ γευματίζαν,
αναγγέλλονται σε αὐτοῦς
τὰ γεγονότα στὴ Λάμψακο,
καὶ ἀμέσως ἀνοίχτηκαν στὸ πέλαγος
για τὴ Σηστό.
Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ, ἀφού ἐφοδιάστηκαν
γρήγορα με τρόφιμα,
ἔπλευσαν πρὸς τοὺς Αιγὸς ποταμοὺς
ἀπέναντι ἀπὸ τὴ Λάμψακο.
Ὁ Ἑλλήσποντος στὸ σημεῖο αὐτὸ εἶχε
πλάτος
περίπου δεκαπέντε στάδια.
Εκεῖ, λοιπόν, δειπνοῦσαν.
Ὁ Λύσανδρος τὴν ἐπόμενη νύχτα,
ὅταν ξημέρωνε,
ἔδωσε σήμα,
ἀφού προγευματίσουν,

εισβαίνειν εἰς τὰς ναῦς,
παρασκευασάμενος δὲ πάντα
ὡς εἰς ναυμαχίαν
καὶ παραβάλλων

τὰ παραβλήματα,
προεῖπεν ὡς μηδεὶς κινήσοιτο
ἐκ τῆς τάξεως
μηδὲ ἀνάξοιτο.
Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι
ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι
παρετάξαντο ἐν μετώπῳ
ἐπι τῷ λιμένι
ὡς εἰς ναυμαχίαν
Ἐπεὶ δὲ
οὐκ ἀντανήγαγε Λύσανδρος,

καὶ ἦν ὄψε τῆς ἡμέρας,
ἀπέπλευσαν πάλιν
εἰς τοὺς Αἰγὸς ποταμούς.
Λύσανδρος δὲ ἐκέλευσεν
τὰς ταχίστας τῶν νεῶν
ἔπεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις,
ἐπειδὴν δὲ ἐκβῶσι
κατιδόντας
ὅτι ποιοῦσιν,
ἀποπλεῖν
καὶ ἐξαγγεῖλαι αὐτῷ.
Καὶ οὐκ ἐξεβίβασεν ἐκ τῶν νεῶν

πρότερον
πρὶν αὐταὶ ἦκον.
Ταῦτα δ' ἐποίει
τέτταρας ἡμέρας-
καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
ἐπανήγοντο.

να επιβιβάζονται στα πλοία,
καὶ αφοῦ προετοίμασε τὰ πάντα
για ναυμαχία
καὶ ἐνὸς τοποθετοῦσε στα πλευρά των
πλοίων
τὰ περικαλύμματα,
προειδοποίησε νὰ μὴν κινήθῃ κανεὶς
ἀπὸ τὴν παράταξη του
οὔτε νὰ ανοιχτεῖ στο πέλαγος.
Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
μὲ τὴν ἀνατολή του ἡλίου
παρατάχτηκαν κατὰ μέτωπο
μπροστὰ στο λιμάνι
για ναυμαχία.
Ἐπειδὴ, ὁμως,
δὲν ἐβγαξε τὰ πλοία ἀπὸ το λιμάνι
ὁ Λύσανδρος γιὰ νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσει
καὶ ἦταν ἀργὰ πρὸς το βράδυ,
ἐπλευσαν πίσω
στους Αἰγὸς ποταμούς.
Ὁ Λύσανδρος, τότε, διέταξε
τὰ πιο γρήγορα ἀπὸ τὰ πλοία
νὰ ἀκολουθοῦν τοὺς Ἀθηναίους,
καὶ ὅταν ἀποβιβαστοῦν στὴ στεριά,
αφοῦ παρατηρήσουν
τι κάνουν,
νὰ πλεύσουν πίσω
καὶ νὰ (το) ἀνακοινώσουν σὲ αὐτόν.
Καὶ δὲν ἀποβίβασε (τοὺς ναύτες) ἀπὸ τὰ
πλοία
πρωτύτερα,
παρὰ μόνο αφοῦ αὐτὰ ἐπέστρεψαν.
Καὶ αὐτὰ (ὁ Λύσανδρος) τὰ ἔκανε
γιὰ τέσσερις μέρες·
καὶ οἱ Ἀθηναῖοι
ανοίγονταν ξανά στο πέλαγος ἐναντίον του.

ΚΕΙΜΕΝΟ

Αλκιβιάδης δὲ
κατιδὼν ἐκ τῶν τειχῶν
τοὺς μὲν Ἀθηναίους ὀρμοῦντας
ἐν αἰγιαλῷ
καὶ πρὸς οὐδεμιᾶ πόλει,
μετιόντας δὲ τὰ ἐπιτήδεια
ἐκ Σηστοῦ
πεντεκαίδεκα σταδίου ἀπὸ τῶν νεῶν,
τοὺς δὲ πολεμίους (ὀρμοῦντας)
ἐν λιμένι
καὶ πρὸς πόλει ἔχοντας πάντα,
ἔφη αὐτοὺς ὀρμεῖν
οὐκ ἐν καλῷ (χωρίῳ),
ἀλλὰ παρήνει
μεθορμίσαι εἰς Σηστόν

πρὸς τὲ λιμένα καὶ πρὸς πόλιν
οὗ ὄντες ναυμαχήσετε, ἔφη,
ὅταν βούλησθε.
Οἱ δὲ στρατηγοί,
μάλιστα δὲ Τυδεὺς καὶ Μένανδρος,
ἐκέλευσαν αὐτὸν ἀπιέναι
αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν

οὐκ ἐκεῖνον.
Καὶ ὁ μὲν ᾤχετο.
Λύσανδρος δ',
ἐπεὶ ἦν πέμπτη ἡμέρα
τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιπλέουσι,
εἶπε τοῖς ἐπομένοις (τοῖς Ἀθηναίοις)

παρ' αὐτοῦ,
ἐπὶ κατίδωσιν αὐτοὺς
ἐκβεβηκότας
καὶ ἐσκεδασμένους

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ο Αλκιβιάδης, ὁμως,
ὅταν εἶδε ἀπὸ τα τείχη
ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἦταν ἀγκυροβολημένοι
σε ἀνοιχτὴ παραλία
καὶ ὄχι κοντὰ σε κάποια πόλη,
καὶ ὅτι ἀναζητούσαν τα εφόδια
ἀπὸ τη Σηστό
δεκαπέντε στάδια ἀπὸ τα πλοία,
ἐνῶ οἱ ἐχθροὶ (ὅτι εἶχαν ἀγκυροβολήσει)
σε λιμάνι
καὶ κοντὰ σε πόλη ἔχοντας τα πάντα,
εἶπε ὅτι αὐτοὶ εἶχαν ἀγκυροβολήσει
σε ἀσχημο μέρος,
καὶ τοὺς συμβούλεψε
να μετακινηθοῦν σε ἄλλο ἀγκυροβόλι
στη Σηστό,
κοντὰ καὶ σε λιμάνι καὶ σε πόλη·
ἀν βρῖσκεστε ἐκεῖ θα ναυμαχήσετε, εἶπε,
ὅταν θέλετε.
Οἱ στρατηγοί, ὁμως,
καὶ, κυρίως, ο Τυδέας καὶ ο Μένανδρος,
τον διέταξαν να φύγει·
γιατί (του εἶπαν) ὅτι αὐτοὶ τώρα
εἶναι στρατηγοί,
ὄχι ἐκεῖνος.
Καὶ αὐτός ἐφυγε.
Καὶ ο Λύσανδρος,
ὅταν ἦταν ἡ πέμπτη μέρα,
ἀφότου οἱ Ἀθηναῖοι ἐπλεαν ἐναντίον του,
ἐδῶσε ἐντολή σε αὐτοὺς
που τοὺς κατασκόπευαν (τοὺς Ἀθηναίους)
κατὰ τη διαταγή του,
ὅταν δουν ὅτι αὐτοὶ (οἱ Ἀθηναῖοι)
ἔχουν ἀποβιβαστεῖ
καὶ ἔχουν διασκορπισμένοι

κατὰ τὴν Χερρόνησον
(ὄπερ ἐποίουν
πολὺ μᾶλλον
καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
ὠνούμενοι τὲ πόρωθεν τὰ σιτία

καὶ καταφρονοῦντες δὴ
τοῦ Λυσάνδρου,
ὅτι οὐκ ἀντανῆγεν),

ἀποπλέοντες τοῦμπαλιν παρ' αὐτὸν
ἄραι ἀσπίδα
κατὰ μέσον τὸν πλοῦν.
Οἱ δὲ ἐποίησαν ταῦτα
ὡς ἐκέλευσε.

ΚΕΙΜΕΝΟ

Λύσανδρος δ' εὐθύς
ἐσήμανε
πλεῖν τὴν ταχίστην,
συμπαρήει δὲ

καὶ Θώραξ
ἔχων τὸ πεζόν.
Κόνων δὲ
ιδῶν τὸν ἐπίπλου

ἐσήμανε
βοηθεῖν εἰς τὰς ναῦς
κατὰ κράτος.
Τῶν ἀνθρώπων δὲ
διεσκεδασμένων,
αἱ μὲν τῶν νεῶν
ἦσαν δίκροτοι,
αἱ δὲ μονόκροτοι,

στη Χερρόνησο
(πράγμα που, ακριβῶς, ἔκαναν
πολύ περισσότερο
μέρα με τὴ μέρα,
καὶ γιατί ἀγόραζαν ἀπὸ μακριὰ τὰ
τρόφιμα
καὶ ἐπειδὴ περιφρονούσαν πια
τὸ Λύσανδρο,
γιατί δὲν ἐβγάζε κι αὐτὸς τὰ πλοία
ἀπὸ τὸ λιμάνι, γιὰ νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσει),
γυρνώντας πίσω με τὰ πλοία πρὸς αὐτὸν
νὰ σηκώσουν ψηλά μία ἀσπίδα
στο μέσο τῆς διαδρομῆς.
Καὶ αὐτοὶ ἔκαναν αὐτά,
ὅπως (ὁ Λύσανδρος) διέταξε.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Καὶ ὁ Λύσανδρος, τότε, ἀμέσως
ἔδωσε τὸ σύνθημα
νὰ πλέουν ὅσο πιο γρήγορα μπορούσαν,
προχωρούσε, ἐπίσης, συγχρόνως με
αυτοὺς
καὶ ὁ Θώρακας
ἔχοντας τὸ πεζικό.
Καὶ ὁ Κόνωνας,
ὅταν εἶδε ὅτι τὰ πλοία τῶν ἐχθρῶν
κινούνταν ἐπιθετικὰ ἐναντίον τοὺς,
ἔδωσε σῆμα
νὰ σπεύσουν σὲ βοήθεια τῶν πλοίων
με ὅλες τὶς δυνάμεις τοὺς.
Ἐπειδὴ, ὅμως, οἱ ἀνθρώποι (οἱ ναῦτες)
ἦταν διασκορπισμένοι,
ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πλοία
ἦταν με δύο σειρὲς κωπηλάτες,
ἀλλὰ με μία,

αἰ δὲ παντελῶς κεναὶ
ἢ δὲ Κόνωνος
καὶ ἄλλαι ἑπτὰ περὶ αὐτὸν
πλήρεις
ἀνήχθησαν ἄθροαι
καὶ ἡ Πάραλος,
πάσας δὲ τὰς ἄλλας
Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῇ γῆ.

Τοὺς πλείστους ἄνδρας
ἐν τῇ γῆ δὲ συνέλεξεν
οἱ δὲ καὶ ἔφυγον εἰς τὰ τειχύδρια.

Κόνων δὲ φεύγων ταῖς ἐννέα ναυσὶ,

ἐπεὶ ἔγνω
τὰ πράγματα τῶν Αθηναίων
διεφθαρμένα,
κατασχὼν ἐπὶ τὴν Ἀβαρνίδα
τὴν ἄκραν Λαμψάκου
ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ μεγάλα ἰστία
τῶν νεῶν Λυσάνδρου,
καὶ αὐτὸς μὲν ὀκτῶ ναυσὶν
ἀπέπλευσεν εἰς Κύπρον
παρ' Εὐαγόρα,
ἢ δὲ Πάραλος εἰς τὰς Αθήνας,
ἀπαγγελοῦσα τὰ γεγονότα.

ΚΕΙΜΕΝΟ

Λύσανδρος δὲ
ἀπήγαγεν εἰς Λάμψακον
τάς τὲ ναῦς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους
καὶ τὰ ἅλλα πάντα,
ἔλαβε δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν
ἄλλους τὲ καὶ Φιλοκλέα

καὶ ἄλλα εντελῶς ἀδεια·
μόνο (το πλοίο) του Κόνωνα
καὶ ἄλλα ἑπτὰ, που βρέθηκαν κοντά του
με πλήρη επάνδρωση,
ανοίχτηκαν στο πέλαγος ὅλα μαζί
καὶ ἡ Πάραλος,
ἐνῶ ὅλα τα ἄλλα
ὁ Λύσανδρος τα κυρίευσε κοντά στην
ακτὴ.

Τοὺς περισσότερους ἄντρες,
ἐπίσης, στη στεριά τοὺς συνέλαβε·
κάποιοι, ὁμῶς, κατέφυγαν στα μικρὰ
οχυρά.

Καὶ ὁ Κόνωνας, ἐνῶ ἔφευγε με τα ἐννέα
πλοία,

ὅταν κατάλαβε
ὅτι ἡ δύναμη τῶν Αθηναίων
εἶχε καταστραφεῖ,
αφοῦ προσορμίστηκε στην Ἀβαρνίδα,
το ακρωτήρι της Λαμψάκου,
πήρε ἀπὸ ἐκεῖ τα μεγάλα πανιά
τῶν πλοίων τοῦ Λυσάνδρου,
καὶ ὁ ἴδιος με ὀκτῶ πλοία
αναχώρησε γιὰ τὴν Κύπρο
στον Εὐαγόρα,
ἐνῶ ἡ Πάραλος γιὰ τὴν Αθήνα,
γιὰ νὰ ἀναγγεῖλει τὰ γεγονότα.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Καὶ ὁ Λύσανδρος,
μετέφερε στη Λάμψακο
καὶ τὰ πλοία καὶ τοὺς αἰχμαλώτους
καὶ ὅλα τα ἄλλα,
καὶ συνέλαβε καὶ ἀπὸ τοὺς στρατηγούς
καὶ ἄλλους καὶ τὸ Φιλοκλή

καὶ Ἀδείμαντον.

Ἴη δ' ἡμέρα
κατειργάσατο ταῦτα,
ἔπεμψεν Θεόπομπον
Ληστήν τὸν Μιλήσιον
εἰς Λακεδαίμονα,
ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγονότα,
ὃς ἀφικόμενος τριταῖος

ἀπήγγειλε.

Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρος
ἀθροίσας τοὺς συμμάχους
ἐκέλευσε βουλευέσθαι

περὶ τῶν αἰχμαλώτων.

Ἐνταῦθα δὴ ἐγίγνοντο
πολλαὶ κατηγορίαι τῶν Ἀθηναίων,

ἃ τὲ ἤδη παρενενομήκεσαν

καὶ ἃ ἐψηψισμένοι ἦσαν ποιεῖν,
εἰ κρατήσειαν τῇ ναυμαχίᾳ,
ἀποκόπτειν τὴν δεξιὰν χεῖρα
πάντων τῶν ζωγρηθέντων,
καὶ ὅτι λαβόντες δύο τριήρεις,
Κορινθίαν

καὶ Ἄνδριαν,

κατακρημνίσειαν ἐξ αὐτῶν
πάντας τοὺς ἄνδρας.

Φιλοκλῆς δ' ἦν

στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων,
ὃς διέφθειρεν τούτους.

Ἐλέγετο δὲ καὶ ἄλλα πολλά,
καὶ ἔδοξεν ἀποκτεῖναι

ὅσοι τῶν αἰχμαλώτων

ἦσαν Ἀθηναῖοι

πλὴν Ἀδείμαντου,

ὅτι μόνος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

καὶ τὸν Ἀδείμαντο.

Καὶ τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία
κατόρθωσε αὐτά,
ἔστειλε τὸ Θεόπομπο,
τὸν πειρατὴ ἀπὸ τῆ Μίλητο,
στὴ Σπάρτη,
για νὰ ἀναγγεῖλει τὰ ὅσα εἶχαν γίνεи,
ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἔφτασε μετὰ ἀπὸ τρεῖς
μέρες,

(τα) ἀνήγγειλε.

Μετὰ ἀπ' αὐτά ὁ Λύσανδρος,
ἀφοῦ συγκέντρωσε τοὺς συμμάχους
(τοὺς) προέτρεψε νὰ συσκεφτοῦν
καὶ νὰ αποφασίσουν

για τοὺς αἰχμαλώτους.

Τότε, λοιπὸν, διατυπώνονταν
πολλές κατηγορίες σὲ βᾶρος τῶν
Ἀθηναίων,

καὶ για ὅσες παρανομίες εἶχαν ἤδη
διαπράξει

καὶ για ὅσα εἶχαν αποφασίσει νὰ κάνουν,
ἀν νικούσαν στὴ ναυμαχία,

νὰ ἀποκόπτουν, δηλαδὴ, τὸ δεξιὸ χέρι
ὅλων ὅσοι θὰ συλλαμβάνονταν ζωντανοί,
καὶ ὅτι, ὅταν συνέλαβαν δύο τριήρεις,

(μία) ἀπὸ τὴν Κόρινθο

καὶ (μία) ἀπὸ τὴν Ἄνδρο,

πέταξαν στὴ θάλασσα ἀπ' αὐτὲς
ὄλους τοὺς ἄντρες.

Καὶ ὁ Φιλοκλῆς ἦταν

ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων,

ὁ ὁποῖος σκότωσε αὐτούς.

Λεγόταν ἀκόμη καὶ ἄλλα πολλά,

καὶ φάνηκε καλὸ νὰ σκοτώσουν

ὄσους ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους

ἦταν Ἀθηναῖοι

ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἀδείμαντο,

ἐπειδὴ μόνος αὐτὸς στὴν ἐκκλησία τοῦ

ἐπελάβετο τοῦ ψηφίσματος
περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν
ἠτιάθη μέντοι ὑπὸ τινῶν
προδοῦναι τὰς ναῦς.
Λύσανδρος δὲ
ἐρωτήσας πρῶτον Φιλοκλέα,
ὃς κατεκρήμνισε
τοὺς Ἀνδρίους καὶ Κορινθίους,
τί ἄξιος εἶη παθεῖν
ἀρξάμενος παρανομεῖν
εἰς Ἑλληνας,
ἀπέσφαξεν.

δήμου
ἦταν ἀντίθετος στο ψήφισμα
για το κόψιμο των χειρῶν
κατηγορήθηκε, ὅμως, ἀπὸ κάποιους
ὅτι πρόδωσε τα πλοία.
Και ο Λύσανδρος,
αφοῦ ρώτησε πρῶτα το Φιλοκλή,
ο οποίος πέταξε στη θάλασσα
τους Ἀνδρίους και τους Κορινθίους,
τι του ἄξιζε να πάθει
αφοῦ πρῶτος ἀρχισε να παρανομεῖ σε
βάρους των Ἑλλήνων,
τον ἐσφαξε.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ § 16-19

ἐκ τῆς Σάμου ὀρμώμενοι: Ἡ Σάμος ἦταν μέλος τῆς αθηναϊκῆς συμμαχίας· παρέμεινε πιστὴ σύμμαχος των Αθηναίων μέχρι το τέλος του Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Ἀποτέλεσε βάση των αθηναϊκῶν δυνάμεων που ἐξορμούσαν και ἐναντίον των παραλιακῶν περσικῶν πόλεων και ἐναντίον των Πελοποννησίων.

τὴν βασιλέως (γῆν) κακῶς ἐποίουν: Οἱ Αθηναῖοι λεηλατοῦσαν τὴ χώρα του «Μεγάλου βασιλιά», ἐπειδὴ αὐτὸς ἀκολουθοῦσε φιλολακωνικὴ πολιτικὴ. Ἀπώτερος στόχος του ἦταν ἡ σταδιακὴ ἀποδυνάμωση των δύο ἰσχυρῶν ἐλληνικῶν συνασπισμῶν, τῆς Ἀθήνας και τῆς Σπάρτης. Οὐσιαστικά ο «μέγας βασιλεύς» προσπάθησε να ἐπιτύχει με τὴ διπλωματία και τὴν ἐπέμβαση στα ἐλληνικά πράγματα ὅ,τι δεν κατόρθωσαν στο παρελθόν οἱ Πέρσες με τὴς πολυάριθμες ἐκστρατείες τους κατὰ του ἐλλαδικοῦ χώρου. Ἐχθρικές διαθέσεις ἐδειχνε προς τους Αθηναίους κυρίως ο σατράπης τῆς Λυδίας Κύρος, ο οποίος χρηματοδοτοῦσε ἀποκάλυπτα τους Σπαρτιάτες, προκειμένου να ναυπηγήσουν τριήρεις και να προκαλέσουν ἀποφασιστικὸ πλήγμα ἐναντίον των Αθηναίων. Ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυση που προσέφερε στους Λακεδαιμονίους ἐξηγεῖται ἀπὸ τὴν